

Nieuwjaarsbrunch 2017

Beste mensen, van harte welkom op deze nieuwjaarsreceptie.

Ik ben blij jullie hier met zoveel te mogen begroeten.

Weet je, als ik in jezuïetenmiddens kom, krijg ik dikwijls de vraag voorgeschoteld: '*Hoe is het daar in Turnhout zo alleen, is het daar niet eenzaam?*' Ik versta hun bekommernis, maar ik probeer hun dan uit te leggen hoe ik omringd ben door een massa lieve mensen. En als ze vandaag hier zouden zijn, dan zouden ze het nog moeten geloven ook!

Maar laten we mekaar goed verstaan: jullie zijn hier niet voor mij, maar op de eerste plaats voor jullie zelf. Het gaat om 'jullie', om 'onze' gemeenschap.

Ik ben blij dat ik jullie nog steeds kan voorgaan en begeleiden.

Een jaar is weer voorbij en het lijkt alsof er niet veel om handen was.

Niets is minder waar, integendeel.

Er is vooreerst het dagelijkse basicwerk dat moest gedaan worden; de wekelijkse vieringen, waarbij toch heel wat mensen betrokken zijn; de verkondiging via de catechese, heel veel werk met telkens nieuwe opdrachten en veranderingen, waarbij de bisschoppelijke overheid het dikwijls moeilijker dan gemakkelijker maakt; de diaconale inzet via de verschillende organisaties, ..

Maar naast dit basicwerk waren er ook het voorbije jaar - doorlopend in het huidige werkjaar - nieuwe uitdagingen en werden er nieuwe initiatieven genomen.

Zo is, met veel inzet en toewijding, **de Jonge Pinksterkerk** opgestart. Natuurlijk moeten we blijven werken aan **de relatie met de Orthodoxe gemeenschap** en er was ook de verrassende **ontmoeting met de Islamitische gemeenschap** uit de Gildenstraat. Daar liggen zeker mogelijkheden voor de toekomst.

Dé grootste uitdaging in 2017 blijft ontegensprekelijk de verdere uitwerking van de **Pastorale Eenheid**. Jaren geleden als een utopie gestart, ondertussen in de loop van de jaren door ons vurig gewenst en met veel ijver van velen hier aanwezig '**tot stand gebracht**' of beter gezegd '**als kader gecreëerd**', waarin een nieuwe eenheid, een nieuwe geloofsgemeenschap voor Turnhout / Oud-Turnhout kan gerealiseerd worden.

Sceptici zullen opperen dat er van die PE nog niet veel te zien is. Dat kan zijn. Maar ik kom uit een landbouwersmilieu. Daar redeneert men anders.

Eens dat het zaad na hard labeur en veel voorbereidingswerk gezaaid is, gaat de boer met een gerust gemoed slapen. De oogsttijd, dat is voor later.

Trouwens een aandachtige toeschouwer ziet reeds de eerste resultaten: allerlei werkgroepen schieten in gang, en vorige week mochten we met ruim 50 mensen genieten van de eerste voordracht in het kader van de opgestarte lessenreeks. En de boer, hij ploegde voort.

Voeg daar nog bij dat twee Afrikaanse Spiritijnen mee in dit avontuur wilden stappen: pater Emmanuel uit Ghana en pater Vincent uit Uganda. Ze zijn nog jong - in kerkelijke kringen eigenlijk nog zéér jong - en staan zodoende garant voor een mooie toekomst. Dank zij hun overste - het zijn immers religieuzen die een kleine patersgemeenschap vormen in de oude pastorie van het Goddelijk Kind Jezus - pater Sooi, zullen ze hier snel ingeburgerd raken.

Nieuw bloed is noodzakelijk, maar **vertrouwde fundamenteën** zijn nodig voor stabiliteit. Ik vergeet het nooit. Twee dames van de vormselcatechese, de twee overblijvenden. Een vertelde dat ze er ook mee wou/zou stoppen. De andere persoon las in mijn ogen de vraag van Jezus aan Petrus: *Wil jij ook gaan?*

Ik weet niet of ik toen woorden van eeuwig leven gesproken heb, maar ze is in lengte van dagen gebleven. Intense arbeid heeft ze verricht voor de catechese en ik mag toch zeggen, **Liliane**, en dat meen ik: het is dank zij jouw werkracht, inzet en toewijding met hart en ziel

dat na al die jaren onze catechesewerking een pareltje geworden is. Ik ben bovendien blij dat je je met jouw expertise en 'know-how' ook hebt geëngageerd in de groep binnen onze PE. En dit is nog maar één aspect van je inzet. Ik mag de Kerkraad niet vergeten en het zangkoor en voor de rest jouw alomtegenwoordige aanwezigheid.

Nee, nee: ik ben het niet vergeten. Achter elke sterke vrouw staat een sterke man. Trouwens hoe zou ik het kunnen vergeten: wie Liliane ziet, ziet ook **Thierry**! Ontmoet je op een vroege zondagmorgen Liliane bij de bakker, dan wacht Thierry rustig buiten in de auto. Terwijl Liliane repeteert voor de viering, zit Thierry rustig in de sacristie de misdienaars op te wachten. Is er een vergadering voor de catechese, het is Thierry die het materiaal aansleurt. Je ziet het, Liliane en Thierry, ze zijn werkelijk complementair. Alhoewel ik al jaren probeer te achterhalen waar de complementariteit zit tussen kant en treintjes. Maar dat zal mij nu een zorg wezen.

Integendeel, Liliane en Thierry, waar jullie aanwezig zijn, zijn er eigenlijk weinig zorgen. Daar worden de zorgen opgelost. Het is dus de evidentie zelve dat we jullie na zoveel jaren, ik heb niet willen achterhalen hoeveel jaren in feite al, danken en even in de bloemetjes zetten. In naam van heel onze gemeenschap: *van harte dank en proost !!!*

Pater Bert Rosseels SJ